

Kaposkeresztúr, 1917. december 2. – Budapest, 1987. július 1.

Apja gazdasági cseléd volt. 1939-ben a kaposvári Somssich Pál Reálgymnáziumban érettségizett, majd beiratkozott a veszprémi teológiára, de csak három félévig járt oda. 1941 és 1944 között az állatorvosi főiskola hallgatója, egyúttal a Bolyai-, majd a Györffy–kollégium tagja, az aktív forradalmi csoporthoz tartozott, 1943-ben részt vett a pestszenterzsébeti kollégiumhoz tartozó egyéves kertészeti népfőiskola megalapításában; 1944-ben segített vezetőtársai és más üldözöttek biztonságos elhelyezésében. 1945-ben, mint a Somogy megyei földbirtokrendező tanács tagja részt vett a földosztásban, csatlakozott a Nemzeti Parasztpárthoz és részt vett a népi kollégiumi mozgalom szervezésében. 1945. március 1-jétől a NPP központ alkalmazottjaként megyei szervező, majd járási párttitkár; 1947-től a központi szervezési osztály munkatársa. 1948-tól felügyelte a dunántúli pártszervezetek működését. 1947. augusztus 31-én a NPP Zala megye listájáról jutott be az országgyűlésbe, mandátumát az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon is megőrizte, akkor a Magyar Függetlenségi Népfront Zala megyei listájáról szerzett mandátumot. 1951-től a NPP József nádor téri pártirodájában dolgozott, egyidejűleg 1952-től a Földművelésügyi Minisztérium osztályvezetője volt. 1954. júliustól 1960. augusztusig a parasztpárt irodavezető titkára volt. 1960-ban az MTA Mezőgazdasági Üzemtani Intézetének tudományos munkatársa, majd 1961-től a szikszói Mesterséges Termékenyítő Állomás főigazgatója. 1964-től a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Állattenyésztési Felügyelőségen vezető beosztásokban alkalmazták. 1979-ben nyugdíjazták, egyik kezdeményezője volt a Veres Péter Társaság megalakításának.